

NOVADNIEKS

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

• Nr. 96 (6813)

• Otrdiena, 1997. gada 30. decembris

• Cena Ls 0,16

1997. gada notikumu apskats

Janvāris

■ Sākas gatavošanās martā paredzētajam pašvaldību vēlēšanām. 10. janvārī savu darbību atjauno vēlēšanu komisijas, ar 18. janvāri partijas un vēlētāju apvienības var iesniegt reģistrēšanai savus deputātu kandidātu sarakstus.

■ Preiļos atklāj Latvijas Unibankas filiāles izremontētās telpās. Prezentiācijā bankas viceprezidents Gunārs Klindžāns paziņo: «Mūsu mērķis — būt visur Latvijā.»

■ Lasītāji saņem Preiļu rajona skolēnu avīzes «Viss Notiek» pirmo numuru.

■ Mūžībā aiziet Silajāņu keramikas vecmeistars, Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieks Polikarps Čerņavskis.

Februāris

■ Rīgā, Latviešu biedrības namā notiek Preiļu rajona dienas. «Mums ir kopīgi jāstrādā, lai vismaz Latvijā, dzirdot vārdus — Preiļu rajons, pēc iespējas vairāk teiktu — tas ir Latgalē, kur māk noaut skaistas segas, aizkarus, kur māk izgatavot labu logus, kur ražo jaukus stikla un māla priekšmetus, kur garšīgi piena produkti, visbeidzot — kur dzīvo cilvēki, kuri prot un grib strādāt.» — tā šo pasākumu komentē rajona padomes priekšsēdētājs Ilmārs Meluškāns.

■ Centrālā savienība «Turība» svin savas dibināšanas 60. gadadienu. «Valdības mainīsies, «Turība» paliks,» intervijā «Novadniekam» apgalvo Preiļu kooperatīvo sabiedrību savienības valdes priekšsēdētājs Leonards Šustovs.

Marts

■ Notiek pašvaldību vēlēšanas. Liepākā daļa pašvaldību vadītāju saglabā «savus krēslus», vienīgi Preiļos iepriekšējais domes sastāvs piedzīvo pamatīgu sakāvi, jo tikai viens deputāts tiek ievēlēts atkārtoti.

■ Preiļu rajonu apmeklē Lietuvas Republikas Utenas rajona delegācija. Atjaunojas kopš padomju laikiem aizmirstās senās saiknes starp mums un lietuviešiem.

■ Līvānu 1. vidusskolas bērnu kapela «Dunduriņš» atzīmē savas darbības piecu gadu jubileju.

Aprīlis

■ Rajonā ar aprīli likvidē radiotranslācijas pārraides. Tas nav nekāds 1. aprīļa joks, jo radiotranslācija daudzām mazturīgajiem cilvēkiem bijusi vienīgais uzturēšanās avots.

■ Valsts prezidents Guntis Ulmanis rīko reģionālās preses dienu, solot, ka tā kļūs par tradīciju. Izrādās, ka arī prezidentu solījumiem ne vienmēr var ticēt.

■ Rajona padomē briest konflikts Līvānu slimnīcas dēļ, kura nonākusi uz finansu kraha robežas. Konflikta vēlāk izdodas atrisināt, un slimnīca turpina darboties.

Maijs

■ Tiek izveidota neformāla Latgales pilsētu apvienība. «Pilsētu apvienībai varētu būt svarīga loma, daļēji pārņemot darbu, ko veica Latgales pašvaldību ko-

ordinācijas padome. Tajā bija pārstāvētas tikai rajona līmeņa pašvaldības un nebija saiknes ar vietējām pašvaldībām,» jaunās organizācijas nepieciešamību skaidro Līvānu pilsētas domes priekšsēdētājs Visvaldis Gercāns.

Jūnijs

■ Preiļos notiek Latgales novada sporta spēles un rajona deju svētki.

■ Līvānu evaņģēliski luteriskā draudze svin savas baznīcas 65 gadu jubileju.

■ Preiļu rajonu šķērso Vispasaules miera skrējieni, kura mērķis ir katram planētas iedzīvotājam vienkāršā un skaidrā veidā paust savu labo gribu un stiprināt kopības apziņu.

■ Pēc domes priekšsēdētāja Vladimira Ivanova ielūguma Preiļus apmeklēja ASV ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Latvijā Lerijs Nēpers ar kundzi.

Jūlijs

■ Rajona lauksaimnieki ar labiem panākumiem izstādē «Viļāni '97».

■ Noslēdzas konkurss par sakoptāko pilsētu un māju, par sakoptāko pagastu un sētu Preiļu rajonā. Pilsētu grupā pirmo vietu iegūst Līvāni, pagastu — Aizkalne.

■ Arendolē atklāj jauno tiltu pāri Dubnai, kurš savieno Pelēču un Rožkalnu pagastu teritorijas.

■ Rajona skolotāju koris gūst atzinību 4. Starptautiskajā kora mūzikas festivālā Ventspīlī.

Augusts

■ Vārkavā tiek iedziedāta un iedancota jaunuzceltā estrādē.

■ Rožupieši otro reizi pēc kārtas, šoreiz piedaloties arī kāzu saimniecēm, uzņem kāzu muzikantu saietu.

■ Eikša ezerā pēc vairāku gadu pārtraukuma notiek valsts čempionāts ūdensslēpošanā. Slalomā kārtējo čempiona titulu izcīna mūsu Ingus Buks.

Septembris

■ Preiļu pilsētas dome par 4000 latu pārdod pircējam no Lielbritānijas Ļeņina pieminēkļa «galvu». Vēlāk žurnāls «Lauku Dzīve» ironizē: «Kur tālāk dzīves ceļi mani vedīs, nezinu, bet vismaz saviem Preiļiem esmu sapelnījis naudiņu, lai ielās var iedegt spuldzītes un maniem mazbērniem nopirkt jaunus grāmatas — datorus. V.I.Ļeņins.»

■ Preiļos nodibināts slāvu kultūras centrs.

■ Rajona padomi un Aizkalnes pagastu apmeklēja Pasaules bankas pārstāvji, kuri apbēdina kredītu pieteikumu iesniegumus, jo simtprocentīgi negarantē, ka tādu viņi saņems, — mūsu lauku cilvēki maz sajēdzot, ko nozīmējot ņemt aizdevumus.

Oktobris

■ Rajonā notiek plaša konference «Latgales ilgspejīgas integrētas attīstības programma». Konferencē mērķis — sākt kārtējās Latgales attīstības programmas izstrādi, sekmēt sadarbību dažādu Latgales institūciju vidū novada

attīstības plānošanā.

■ Pabeigta Aglonas lauku slimnīcas rekonstrukcijas pirmā kārtā. Nauda remontdarbiem iegūta, apvienojot rajona padomes un Nīderlandes piešķirtos līdzekļus.

■ Riebiņos atsāk darboties pašvaldības bērnudārzs.

■ Rajona padome pieņem lēmumu iesaistīties reģionālās slimokases «Daugava» veidošanā kopā ar Ogres, Aizkraukles un Jēkabpils rajonu.

Novembris

■ Preiļu rajonam līdz 2000. gada 15. novembrim piešķir īpaši atbalstāmā reģiona statusu. Komentējot valdības lēmumu par īpaši atbalstāmo reģionu statusa piešķiršanu, laikrakstā «Neatkarīgā Rīta Avīze» bagātas Venstpils pilsētas mērs Aivars Lembergs to salīdzina ar

kruķa iedošanu klibajam, jo tā neesot šo reģionu ekonomisko slimību ārstēšana.

■ Rajona galvenā bibliotēka svin 50 gadu jubileju.

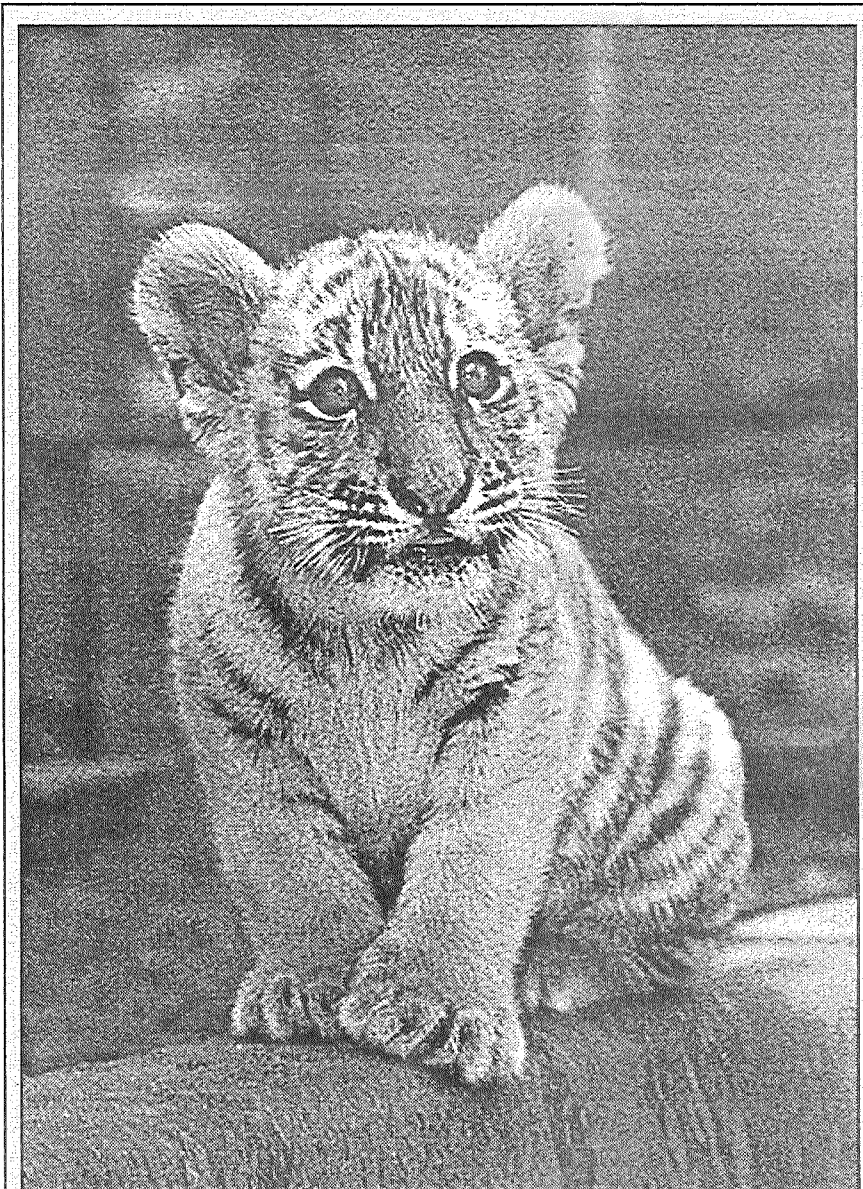
■ Aprīlī 25 gadi, kopš darbojas rajona skolotāju koris.

■ Preiļos pirmo reizi pilsētas vēsturē sāk kursēt pilsētas autobuss.

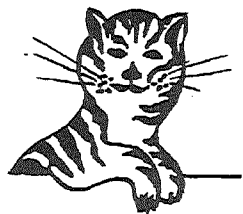
Decembris

■ Beidz pastāvēt vēlēta rajona padome. Jauno padomi izveido pilsētu un pagastu pašvaldību vadītāji. Par rajona padomes priekšsēdētāju ievēlēja Rušonas pagasta padomes priekšsēdētāju Arvīdu Soldānu, par viņa vietnieku Līvānu domes priekšsēdētāju Visvaldi Gercānu, par izpilddirektori rajona padomes pašvaldību darba koordinatori Ainu Pastori.

Apskatu sagatavoja P.Pizelis

Kad es iešu prom, būšu jau liels. Pēc nākamajiem 12 gadiem varbūt atnāks mans dēls, varbūt mazdēls. Bet gribu pateikt dažus vārdus, ko mēs, tīgeru cilts, saņemam no paaudzes uz paaudzi un kas jums, cilvēki ļoti noderēs: «Neatliec prieku uz vēlāku laiku! Iegūsti jaunus draugus, bet saudzē vecos! Proti zaudēt. Proti uzvarēt. Slavē cilvēkos. Kritizē vienatnē. Atrodi laiku pasmaržot rozes. Esi ar stingru prātu, bet mikstu sirdi. Smaidi daudz. Tas neko nemaksā, bet ir tik vērtīgi. Dzīvo tā, lai tad, kad tavi bērni domās par taisnīgumu, izturību un godīgumu, viņi domātu par tevi. Nesadedzini tiltus. Tu pats būsi pārsteigts, cik daudz reižu tev nāksies šķērsot vienu un to pašu upi.»

LAI JUMS VISIEM

«Novadnieka» redakcijas darbinieki

Nodedzinātas četras Adventes sveces, aizvadīti Ziemassvētki, un klāt gada nogale. Putna spārniem aizskrējis vēl viens gads, un mēs atkal kavējamies atmiņās...

Jaunā gada priekšvakarā man tev, lasītāj, jāpateicas par uzticību. Vārdi ir svarīgi, tomēr gribas to teikt. Jo šodien, ja cilvēks nolemj izdot naudu kādai lietai, viņš to nopietni apsver, īpaši, ja tā nav maize, apģērbs vai zāles. Aizpildot abonēšanas kartiņu tu, lasītāj, esi mums uzticējies, tici, ka spējam atbildēt uz tev svarīgiem jautājumiem, spējam pastāstīt par apkārt notiekošo, spējam dvēselē iekvēlināt to liesmu, kura, šķiet, ikdienā apdzisusi. Tas nozīmē, ka «Novadnieks» tev un tavai ģimenei ir tikpat kā dienīšā maize.

Latvijā laikrakstu tagad saradies vairāk, nekā kādreiz varēja iedomāties. Katrs izdevējs sevi reklamē ar ko ne skaļākiem vārdiem: «Mēs esam novada, reģiona, valsts, Visuma spožākās zvaigznes, tikai mēs jums sniegsim to, ko neviens līdz šim pat nav zinājis un nojautis.» Bet «Novadnieks» ir kā norūdījies tērauds — izturīgs un stiprs. Tas pastāv kopš 1950. gada marta. Mēs ar tevi, lasītāj, jau esam pieraduši viens pie otra. Un mēs to apzināmies, reizē saprotot, cik uzticība ir trausla. Mēs nesolīsim zilus brīnumus nākamajā gadā. Tu saņemsi no «Novadnieka», ko esi pieradis saņemt, ko meklē un atrod mūsu rakstos.

Es ticu, ka ik dienas redakcijā būs tavi telefona zvani, vēstules, jautājumi, jo tev ir tiesības zināt visu. Mēs meklēsim atbildes uz jautājumiem, kas būtiski daudzīem.

Jaunajā gadā pirmo reizi «Novadnieks» dāvās balvas, t.i. — pulksteņi, tiem lasītājiem, kuri abonējuši laikrakstu visam 1998. gadam un pārliecinājuši to darīt arī savus draugus, radus, kaimiņus. Ja kādam tas arī neizdevās, neskumstiet, — «Novadniekā» būs arī citi konkursi. Mēs priecāsimies, ja «Novadnieku» pasūtīt tevi rosinās nevis izsolītā balva, bet pati avīze, jo uzticību taču par balvu nenopirksi. Balva ir tikai tāds mazs papildus prieciņš, bet rakstītais vārds nedrīkst būt lēts.

1997. gads skaita jau pēdējās stundas. Kāds būs nākamais? Kādu brīdi pirms nezināmā gribas teikt: «Ak, mirkli, kavējies!» Jo mēs jau zinām, kas notiks pēc tam. Nav tādas vietas rajonā, kur «Novadnieks» netiks gaidīts trešdienās un sestdienās. Laikraksta abonēšana janvārim beigsies, abonēšana nākamajam gadam turpinās!

Vēlu veiksmi, veselību un cerību piepildījumu Jaunajā, 1998. gadā!

Tamāra Elste,
SIA «Novadnieks. Redakcija» direktore

Man tā vien liekas, ka ar laiku ritmu kaut kas nav īsti kārtībā. Vēl pirms desmit gadiem nedēļas un mēneši vilkās kā sapīti gliemeži. Gribējās pastumt, pabīdīt, uz priekšu pasterdīnāt.

Nu ir gluži otrādi — dienas sarāvušās īsas, darba nedēļas, šķiet, no vienām pirmdienām un piektdienām tik sastāv. Steigā paliek iekavēti darbi, nerealizētas idejas. Kad uznāk filozofisks noskaņojums, gribas jautāt Laika Vecim: vai pagājušā vasara vispār vairs bija? vai tev nācās tik grūti koku lapas pie zariem noturēt, lai es paspētu bērņus kaut vai uz Siguldu aizvest? kur palicis tas miers un pārliecība, ar kuru ik jaunu gadu gaidīju atnākam, lai paspētu kaut ko lielu, izšķirošu un bezgala nozīmīgu izdarīt?

Kāds mans klasesbiedrs, ar kuru kopā beidzām Vārkavas vidusskolu, atgādināja fizikas mācību stundas, kad centāmies iekalt savās vējainajās galviņās dažādas formulas. Viena no tām bija par brīvas krišanas paātrinājumu. Nu atliek secināt, ka mūsu laika izjūtai arī piemieties kāds savāds paātrinājums — sekundes kvadrātā, dienas kvadrātā, mēneši un gadi kvadrātā...

Iespējams, ka tieši tajās dienās un stundās, kad cilvēce atšķir jaunu lappusi savā gadu kalendārā, mums visiem piemetas tāds sentimentāls noskaņojums. Negribas vis domāt par tiem labajiem darbiem un panākumiem, kuri palikuši vakar un aizvakardienā, bet kā dadži lien prātā visādas nebūšanas, kad vajadzēja būt uzstājīgākiem, čaklākiem, prasmīgākiem. Gribas ticēt un cerēt, ka nākamgad spēsim vairāk izdarīt, ka izvairīsimies no asumiem savstarpējās attiecībās, nebūsim pārlieku iedomīgi un lepni, neaizvainosim cits citu ar neapdomīgiem vārdiem un rīcību.

Dosim vaļu sirsniņai un mīlestībai savstarpējās attiecībās, jo tās ir divas brīnišķīgas lietas, kuras vairojas dodot un atgriežas pie tevis dubultīgi. Teiksim labus vārdus saviem kolēģiem, draugiem, tuviniekiem un pat pavisam svešiem cilvēkiem, būsim iecietīgi pret viņu lielām un mazām kļūdām. Samīļosim savus vecākus, samīļosim savus pieaugušos, pusaugušos un vēl pavisam mazos bērņus — visiem tik ļoti gribas būt glāstītiem un žēlotiem.

Un pateiksimies liktenim par katru nodzīvotu dienu, par katru sniegpārslu uz koka zara, par katru lietus lāsi plaukstā, par katru baltu ūdensrozi miglā kūpoša ezera klajā!

Uz tikšanos «Novadnieka» lappusēs!
Jūsu Lidija Kirillova

Savā dzimtenē atgriezies pēc ilgiem prombūtnes gadiem, traģiski zaudējusi dzīvesbiedru Latvijas otrā malā. Man palaimējās iegūt interesantu, radošu darbu un jaukus darbabiedrus «Novadnieka» redakcijā, kur esmu nostrādājusi tikai četrus mēnešus. Šai laikā, intervējot cilvēkus pilsētās un laukos, bieži nācās dzirdēt viņus izsaucamies: ko nu mēs, latgalieši, kurzemniekiem viss labāk padodas! Šinī sakarībā ir radušās dažas pārdomas.

Mana dzīve iegrozījās tā, ka es, dzimusi un augusi šai rajonā, Jersikas pusē, pēc augstskolas beigšanas Valsts sadales kārtībā nokļuvu Kurzemē, kur dzīvoju un strādāju piecpadsmit gadus Ventspilī un Kuldīgā. Šai laikā mēģināju saskaņāt tās mūsu novadu atšķirības, kuras bieži tiek uzsvērtas sadzīvīsku runu līmenī un reizumis arī masu informācijas līdzekļos.

Izrādījās, ka lielu atšķirību nemaz nav. Tās atrodamas vienīgi temperamētā: kurzemnieki ir noslēgtāki un atturīgāki, nekā mēs, un savās emocijās savaldīgāki, tas arī viss. Tomēr mums ir kāda īpašība, ko Kurzemē atzīst: latgalieši ir ļoti uzņēmīgi un centīgi. Par to liecina daudzu mūsu novadnieku spožie panākumi Latvijas kultūras dzīvē.

Priecājos, ka arī man pašai latgaliskā izcelsme nebūt nav traucējusi sekmīgi strādāt Kurzemē un iegūt sabiedrības atzīni. Es lepojos ar to, ka Kuldīgas pilsētas domes deputāti mani, latgalieti, atzina par cienīgu saņemt Kuldīgas Goda balvu. Nevienam nemulsināja fakts, ka

esmu latgaliete, kad Latvijas un Igaunijas valsts prezidentu vizītes laikā mani izvēlējās par šo augsto viesu pavadoni divu stundu ekskursijā pa Kuldīgu. Nebija nozīmes manai latgaliskajai izcelsmei, kad Pašvaldību mācību centrs aicināja mani lasīt lekciju ciklu rajona skolu direktoriem, bet skolu valde — vēstures skolotājiem par Kurzemes novada vēsturi un kā lektorei piedalīties Sorosa fonda atbalstītajā Kurzemes mēroga izglītības programmā. Būdam latgaliete, esmu sagatavojusi videofilmu skolu vajadzībām «Kurzemes novada vēsture» un piedalījusies dažādu bukletu, grāmatas «Kuldīga» izveidē, kā arī uzsākusi tūrisma attīstības pasākumus Kuldīgā.

Tomēr es nevēlējos uzsvērt to, cik varenus darbus esmu paveikusi. Vēlos tikai, lai katrs latgalietis saprastu, ka ir jāatbrīvojas no vecajiem domāšanas stereotipiem. Mēs spējam paveikt ļoti daudz, ir tikai jātiek vaļā no mūsu pašu mazvērtības kompleksiem. Būsim pašapzinīgāki, tikai lai šī pašapziņa nepārvērtās nožēlojamā ārējā bravūrā, bet gan ticībā saviem spēkiem. Tie «mulķa» latgalieši, kā ir nācies dzirdēt pie mums, nemaz nav mulķāki par citiem, un tie «lepnie un bagātie» kurzemnieki nemaz nav tik lepni un bagāti, kā tas ir visai pamatīgi iesakņojies mūsu apziņā.

Viņi tikai ir aktīvāki par mums, daudz mūcās no ārvalstu pieredzes, iesaistās visdažādākajos projektos, meklē kontaktus ārzemēs un ātri reaģē uz jebkuru legālu iespēju iegūt naudu — vai tās ir valsts subsidijas, materiāla palīdzība no ārzemēm, aktīva tirgošanās vai arī kas cits.

Cilvēki Kurzemē vairāk sacenšas viens ar otru, pieliek lielas pūles, lai viss būtu labāk, nekā kaimiņam. Tāds sacensības gars ir liels stimulē jebkurai attīstībai un atzīni. Pelnība īpašība. Tas arī būtu vienīgais, ko, manuprāt, mums vajadzētu pamācīties no viņiem, jo pārējo spējam mēs paši.

Maija Dziesma,
korespondente

Tuvojoties gadu mijai, visi klusībā ilgojamies sniega baltuma un skaidrības, kas pārklātu zemi un mūsu dvēseles ar kaut ko gaišu un tīru.

Laiks rit, pa gabaliņam nolaužot no aizejošā gada dienas un mirkļus, padarot tos par pagātni, noglabājot mūsu atmiņu krātuvēs vai arī kā nenozīmīgus iemetot aizmirstībā. Ko paturēt, ko aizmirst — tā ir viela pārdomām garajās krēslas stundās, jo šis ir pārdomu laiks, padarītā kopsavilkuma laiks, sevis pārvērtēšanas laiks. Kas mēs esam savā ģimenē, sabiedrībā, tautā — vai pelēks puteklis ar paša uzpūstu lieluma apziņu vai tas, kas dedz baltu sveci savā un citu dzīvē.

Atkal stāvam uz kārtējā jaunā gada sliekšņa ar cerībām, ilgām, sapņiem. Gaidām. Gaidām — lai miers mūsu dvēselēs, lai miers mūsu sētās, lai nāk atkal saule, nāk laime, nāk veselība, nāk mīlestība.

Ināra Dzene,
grāmatvede

NOVADNIEKS
Redaktors Pēteris Pīzelis

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī.
Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Dibinātājs un izdevējs — SIA «Novadnieks.
Redakcija». Direktore Tamāra Elste.

Izdevēja un redakcijas adrese:
Aglonas ielā 1, Preiļi, LV-5301.

Tālr. 22059 (redaktoram un SIA direktorei),
22305 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana), 22154, 21996 (korespondentiem). Fax
21759. Laikraksts iespiests SIA «Latgales
druka» Rēzeknē, Baznīcas ielā 28. Of-

setiespiedums.

Viena uzsk. iespiedloksne. Metiens 4840.
Pasūtījuma indekss 3033.

Jaunajā gadā teiksim viens otram tikai labus vārdus.

Domāsim gaišas domas. Lai jums, laikraksta «Novadnieks» lasītāji, netrūkst gaismas, veco gadu aizvadot, lai pietiek spēka un izturības to nezaudēt un citiem dot! Laimīgu 1998. gadu!

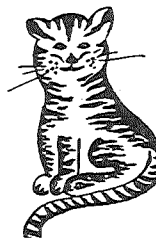
Uz saredzēšanos un sadzirdēšanos laikraksta reklāmas nodaļā.

Ilona Šmeikste,
reklāmas aģente

LABI KLĀJAS!

saviem lasītājiem gadu mijā

Atkal pāršķiram lappusi grāmatā, ko par dzīvi sauc. Kā aizrautīgā elpas vilcienā pagājis vēl viens gads.

Mums un jums — «Novadnieka» veidotājiem un lasītājiem — tas bijis gan katram savs, gan visiem kopīgs. Mūsu avīze trešdienās kļuvusi divreiz biežāka, un mēs varam vairāk jums stāstīt par notiekošo savā rajonā un valstī, jaunās iezīmes parādījušās publikāciju tematikā un saturā. Lūk, tikai dažas: aptaujas par aktuālo ar amatpersonām un lasītājiem, pašvaldību vadītāju nestrādājošo portreti, rubrika «Ciešam pie mumsaimnieka», ielikums ģimenes lasīšanai «Pūralāde», kas pirmo reizi parādījās iepriekšējā gada beigās, bet aizejošajā gadā «Novadnieka» jau ieņēma stabilu vietu.

Gandarī atsaucība, ar kādu jūs uzņēmāt jautājumu un atbildi rubriku «Novadnieks» — lasītājs», bet sāpina, ka ne visiem varam

palīdzēt. Eiropā, uz kuru ved mūsu politiku, masu saziņas līdzekļus uzskata par ceturto varu, bet Latvijā, kur dažkārt nevar pat saprast, kam īsti vara pieder, preseī, it sevišķi vietējai, līdz tādām stāvoklim vēl tālu. Un tomēr jaunajā gadā centīsimies veidot «Novadnieku» ne tikai saistošāku, bet arī asāk un kritiskāk vērsties pret dažādām negācijām un panākt, lai ierēdņi un citas amatpersonas ar sabiedrisko domu rēķinātos.

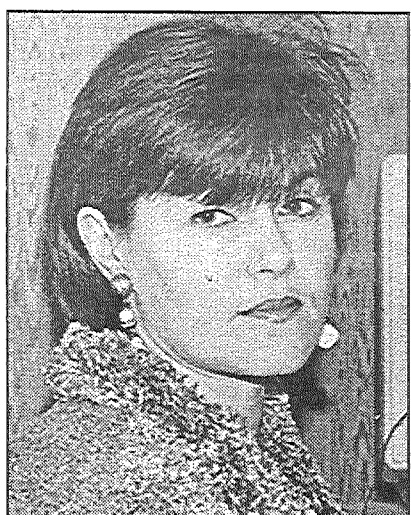
Aizvadīti Ziemassvētki, klāt Jaunais gads. Ziemassvētkos smeļamies garīgumu un ticības spēku, Jaunais gads ir pārdomu laiks. Bet svētki, tāpat kā mīlestība, katram esot citādi, — teicis dzejnieks. Kādam dvēselē gruzd zudušās pasakas vēl kvelojošās ogles, citam skaistā dzīves pasaka tikai sākas. Kāds kļuvis turīgs un priecīgs, cits ar izmisumu lūkojas tukšajā naudas maciņā. Tikmēr tie, kas varas virsotnēs sarāpušies, sola visvisādas jaunās reformas un, kā parasti, vēl nelielu jostas savilkšanu, pēc kuras tad nu reiz tomēr nāksot pārticība.

Bet vai nav tā, ka paši maz ko esam darijuši, lai valstī labāk klātos? Vai daļa no mums uz parlamenta vai pašvaldību vēlēšanām nav gājuši ar noskaņojumu: «Ja jau jābalso, tad balsosim... par ko?... gan jau...», bet vēl daļa vispār nav piedalījusies valsts un līdz ar to — arī sava likteņa lemsānā? Taču tagad sašutumā saucam: «Ak, šie deputāti... ministri... ierēdņi!» Kāds «Novadnieka» lasītājs vīlies apgalvo, ka vairs nezinot neviena cilvēka, kurš gribētu kaut ko izdarīt nevis savā, bet Latvijas labā. Es domāju, ka viņam nav taisnība.

Nākamgad vēlēsim jaunu Saeimu, un tikai un vienīgi mūsu izvēle noteiks, kāda Latvija būs šī gadsimta beigās un kā paši dzīvosim. Neaizmirsīsim mūsu tautas dižgāri Jāņa Raiņa vārdus: «Katra sabiedrības un valsts iekārta ir nepilnīga, kad viņu nodod šablonisku, viduvēju cilvēku rokās un atstumj radošos garus, jo tā viņa neizmanto sabiedrības augstākos spēkus un kavē attīstību.»

Lai jums labi klājas! Ne tikai Jaunajā gadā, — vienmēr!

Pēteris Pizelis,
laikraksta «Novadnieks» redaktors

Atšķirībā no žurnālistiem, man ikdienā neiznāk tikties ar jums — mūsu «Novadnieka» lasītājiem, jo darba diena man paiet pie datora, gan saliekot, gan maketējot avīzi. Taču šī gada pēdējos mēnešus man bija prieks uz klausīt jūsu jautājumus un ierosinājumus pa tālruni. Paldies par atsaucību un daudziem, «Novadniekam» vēltītiem, labiem vārdiem. Ceru, kādam varbūt ir mazinājies rūgtums, jo dažreiz mums vajag tik maz — tikai, lai kāds uzklausā...

Svētki, un jo sevišķi gadu mija, ir brīdis, kad pārdomājam, cik veiksmīgs šis laiks mums ir bijis, ko esam sasnieguši. Labi, ja mums ir darbs, bērniem veicas mācībās un mājās ir saticība. Ne jau materiālajās vērtībās ir mērāma laime. Izsapņosim Jaungada naktī katrs savu sapni un spersim kaut nelielu soli uz priekšu, lai to sasniegtu.

Lai Jaunajā gadā jums gaišas domas, atsaucīgas sirdis un nepietrūkst mīlestības, ko dot saviem tuvākajiem!

Žanna Meluškāne, datoroperatore

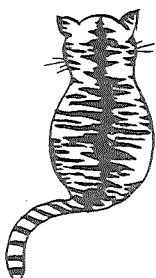

Ja jūs redzat sudrabpelēku «Audi 100», tad tas nozīmē, ka atbraukuši «Novadnieka» korespondenti.

Mans pienākums ir viņus aizvest pie cilvēkiem, ar kuriem jātiekas. Strādājot redakcijā nepilnu gadu, esmu pārliecinājies, ka avīzes veidošana ir ķēpīgs, tomēr interesants darbs.

Novēlu «Novadnieka» lasītājiem Jaunajā gadā daudz laimes un stipru veselību!

Mihails Rukosujevs,
autovadītājs

Visu, kas šogad rajonā ir noticis, to visu, Jūs, cienījamie lasītāji, zināt. Tāpēc jau mēs, žurnālistu saimīte, esam braukuši, gājuši un nākuši, zvanijuši, tautājuši, prašājuši. Varbūt pa reizei — apnikuši. Daždieniņ — nosunīti.

Pārlapoju «Novadnieku», un kā dzīvs acu priekšā nostājas laiks, atmiņa atsauc balsis, sejas, daudzos brīnišķīgos cilvēkus, ar kuriem šī gada laikā nācies sastapties. «Novadnieka» lappusēs no jauna satiekos ar teicamo pedagoģi Silviju Kivko, ar traģiska likteņa piemeklēto pirmās grupas invalīdi Veroniku Upenieci, kura savu sirds siltumu ieda krāsainos cimdos, un paldies arī no manis par šo skaisto krāsu dāvanu. Preiļiem pieder vienreizēji cilvēki, arī tie, kas dzīvo tālu, bet savu darbu velta mūsu pusei. Viens no viņiem — vēsturnieks Antons Anspaks,

kura grāmatu «Preiļu novads» mēs visi šogad varējam saņemt kā veltījumu.

Cilvēki, kas apveltīti ar prātu, talantu un lielu darboties gribu, neizzūd no atmiņas, un to pierādīja arī sarīkojumi Riebiņos un Aglonā, pieminot folkloras atdzīvinātāja diriģenta Aleksandra Vasiļevska mūžu.

Cilvēki — mūsu skaistā bagātība, gan tie, kas prot lieliski strādāt ar jauniešiem, — vai tas ir «Fledermausis» Preiļos, vai gaidas — Rožupē, vai mazpulcēni, gan tie, kas varēja sarīkot tik plaša mēroga svētkus, kā folkloras ansambļu skati, Latgales novada vokālo ansambļu skati, deju svētkus, kultūras iestāžu skati, gan tie, kas prot spodru turēt savu pagastu, turīgu māju, kā tas ir Aizkalnes pagastā, vai, piemēram, Anastasija Serkova saimniecība Galēnu pagastā, gan sievietes — lieliskas mātes, labas darbinieces, augsti izglītotas, enerģiskas, kā, teiksim Inese Stūre, Elita Jermolajeva, Aina Kravale, gan mūsu gaišie prāti, ko varēja redzēt Preiļu rajonā notikušajā konferencē «Latgales ilgspejīgas integrētas attīstības programma», gan mūsu tautas vēstures liecinieki, piemēram, Lūcija Preisa, Antons Rusiņš.

No šī gada notikumu un atmiņu drūznas iznirst arī pirmsjaņu pielijusi Aglona, kurā sastapu tik daudzus isti latviskus Jāņatēvus. Un vēl. Un vēl.

Man patīk intervēt un tikties ar gaišiem, pozitīvi orientētiem un labestīgiem cilvēkiem. Piederu pie tiem, kas uzskata, ka labais ir jāatkārto, ka jauno un melno nav ko tīrīt. Bet tie cilvēki, kas arī ir mūsu dzīves sastāvdaļa un ar kuriem diemžēl nācies žurnālista gaitās tikties un kuriem patīk nolūkoties uz pārējiem no augšas, no mākoņa maliņas, lai jau viņi tur arī paliek. Savā augstprātībā un iedomībā tik viegli, ka mākonis bez pūlēm viņus notur.

Ir jau arī kuriozi. Vietējo pašvaldību vēlēšanas dienas vakarā no viena pagasta caurkrituša saraksta kandidāts savu vilšanos un savas dusmas nevarēja izgāzt nekur citur, kā piezvanot žurnālistam uz mājām un nebalsi brēcot par nepareizu preses nostāju pirmsvēlēšanu periodā. Personīgi nepazīstot nevienu no šī pagasta vēlēšanu sarakstu kandidātiem, toreiz nodomāju, cik labi, ka Dievs šo pagastu pasargājis no šāda veida līderiem — histēriski kliezdošiem tipiņiem.

Kāds medicīnas darbinieks sevi bija pazinis kritiskā rakstīnā un savu personīgo sašutumu vēlējis izteikt pēc pusgada, nejausi tiekoties... veikalā.

Bet tas pieder pagatnei. Daudz labāk šeit gribu runāt par cilvēkiem, kas virza dzīvi. Kas darbojas. Kam ir idejas un kas jūtas spējīgi tās īstenot. Es zinu, ka manās pirmajās darba dienās Jaunajā gadā un visās turpmākās es viņiem varēju droši jautāt: «Kas jauns?». Viņi nekad nav atbildējuši ar vārdiem — es nezinu. Vai arī — nekā jauna nav. Pie viņiem vienmēr kaut kas notiek. Viņi strādā. Viņi paši prognozē un vada visas norises.

Pie šiem cilvēkiem pieder Galēnu pagasta priekšsēdētāja Leonīna Saleniece. Šie cilvēki ir Preiļu Valsts ģimnāzijas direktors Jānis Eglītis. Skolu valdes priekšsēdētājs Andrejs Zagorskis. Sporta kluba «Cerība» direktors Imants Babris. Rajona galvenās bibliotēkas direktore Ināra Batarāga.

Un paldies par sadarbību visiem tiem, kas ar ziņu, ar informāciju, ar padomu, ar domu vai gaišu vārdu palīdzējuši, — Valentīnai Karpušenko, Janīnai Streičei, Martai Veitai, Maijai Kručiņinai, Visvaldim Kursītim, Irēnai Ancānei, Intai Ancānei, Dzintrai Šmukstei, Inesei Kursītei, Elmai Aksjonovai, Ilgai Peiseniecei un daudziem citiem.

Ir pārejošas lietas — slava, bagātība, augsti amati. Un nepārejošas vērtības — cilvēcisko attiecību siltums. Lai Jums pietiek vēlēšanās to kopt! Laimīgu Jauno gadu!

Līvija Rancāne,
korespondente

Strādājot par redakcijas fotogrāfu, nācies būt daudzās lauku sētās, uzņēmumos, kultūras un izglītības iestādēs. Un visur ir gaidījuši interesanti, labestīgi cilvēki. Tieši cilvēka skaistumu gan darbā, gan sadzīvē, viņa raksturu, attieksmi pret dzīvi esmu centies atklāt savās fotogrāfijās.

Pēdējā laikā daudz interesanta uzzināts mūsu zemnieku saimniecībās, un patīkami, ka zemnieks pēc grūtiem laikiem cenšas atsperties un stingrāk nostāties uz kājām. Patīkami, ka kā senāk atdzīvotās lauku amatniecība — kalēji, galdnieki, audējas.

Bet Ziemassvētki un gadu mija ir īpaši svētki, kad vēlams viens otram aizmirst visu slikto un atcerēties labo, kad vēlams viens otram daudz laimes. Lai Jaunajā gadā mums ir vēl lielākas iespējas tikties ar labiem un interesantiem cilvēkiem!

Jānis Silickis,
fotogrāfs

Nāks Jaunais gads, mēs jaunas laimes liesim...

Kad tapa šis 1997. gada pēdējais «Novadnieka» numurs, debesu pulkstenis skaitīja ziemas saulgrīžu mirklus. Diena un nakts cikstējās par sekundēm un minūtēm.

Paklausot Visuma likumiem, svaru kausi atkal nosliecās uz to pusi, kur dzirdamas lāsteku piles, kur silpuru zvani un rudzu ziedu smarža.

Pelēku mākoņu apsegta Latvijas zeme pēc nedaudzām stundām

LILIJĀ KALNIŅA — zvērināta advokāte un Preiļu pilsētas domes deputāte. Divu meitu māmiņa: Inga mācās Daugavpils dzelzceļnieku tehnikuma 1. kursā, Irina ir

Preiļu 1. pamatskolas 6. klases skolniece. Lilijas viskaislīgākā aizraušanās ir krustvārdu miklu minēšana, ko var savienot ar atpūtu un vakariņu gatavošanu ģimenei.

— Kāds bija gads? Lielai daļai cilvēku ļoti smags un sarežģījumu pilns. Es to jūtu savā darbā — nepārtraukti palielinās noziegumu skaits, kas saistīti ar zādībām. Bet pārsvarā taču nezog greznuma priekšmetus, ņem produktus un drēbes. Un tas ir šausmīgi, ka ir jāizdara noziegums, lai paestu un nesaltu.

Esmu juriste, tāpēc mani ļoti uztrauc fakts, ka zādības tiek izdarītas pārsvarā dzērūmā, ka pie kriminālatbildības saukto personu vidējais vecums arvien vairāk samazinās. Kas par to uzņemsies atbildību?

VLADIMIRŠ HARITONOVŠ — paju sabiedrības «Preiļu SCO» priekšsēdētājs, Preiļu pilsētas domes deputāts. Cilvēks, ar kura pūlēm sarežģītajos pārmaiņu gados saglabāta spēcīga un darbaspējīga celtniecības organizācija.

— Tieši pirms četrdesmit gadiem, pašās 1957. gada beigās notika rajona kolhozu pilnvaroto sapulce, kurā izlēma veidot savu celtniecības organizāciju. Gadu desmitu gaitā uzņēmums veidojās, mainījās. Septiņdesmitajos

gados tajā strādāja 600 cilvēku, bet tagad vairs tikai 110. Taču tas nebūt nenozīmē, ka mēs būtu «izputinājuši» organizāciju. Ir saglabāta un pilnā darba kārtībā atrodas tehnika, visas garāžas pilnas. Jebkurā brīdī varam izpildīt pasūtījumus.

Cilvēki ir sapratuši, ka mēs tomēr neesam tie dārgākie izpildītāji, kas plēš deviņas ādas un padara visu pa roku galam. Par darbu kvalitāti parasti pretenziju nav. Vienīgi nepatīkamie brīži ir tad, kad dažādām valsts iestādēm ir jāpierāda, ka mēs strādājam godīgi, ka nekārtīgam un cenšamies samaksāt visus nodokļus.

Glūzi otrādi, negodīgi pret mums ir izturējusies valdība — kopš 1993. gada nepārtraukti esam cīnījušies par to, lai mums samaksā par padarīto Aglonas bazilikas rekonstrukcijā. Pirms četriem gadiem tie bija 87 tūkstoši latu, kuru pietiku gan nodokļiem, gan vēl pāri paliktu. Tagad šīs summas, kuru beidzot sola samaksāt, nepietiek divkārtējošu un pat

JĀNIS PASTARS — Latvijas Unibankas Preiļu filiāles pārvaldnieks.

— Runājot par aizvadīto gadu, jāatzīst, ka bankai tas bija veiksmīgs. Banka jau iepriekšējos gados ir nostiprinājusies Latvijas finansu tirgū, bet šajā gadā veiksmīgi izgājusi starptautiskajā arēnā.

Kopīgajos bankas panākumos arī Preiļu filiāle ir daudz ieguldījusi, ko liecina finansu rādītāji. Izveidojies mazs, bet draudzīgs kolektīvs, kurš

strādā daudz un saspringti. Mēs esam septiņpadsmit darbinieki.

Filiāles darbu atzinīgi vērtē arī bankas vadība. Liels nopelns šajā ziņā filiāles iepriekšējam pārvaldniekam Andrim Jermolajevam, ko tagad esam «aizdevuši» Ventspils filiālei. Es šajā amatā esmu kopš augusta.

Šajā gadā visiem klasiskajiem bankas pakalpojumiem, ko lielā apjomā izmanto Preiļu un rajona iedzīvotāji, pievienojām attālināto klientu apkalpošanas sistēmu — telebankingu. Grāmatvedībā pietiek ar kompjūteru, kurš ar modējumu un telefonu savienots ar mūsu bankas grāmatvedību. Tas aiztaupa grāmatvežiem daudzus liekus bankas apmeklējumus. Arī savu konta stāvokli var kontrolēt vai ik pusstundu.

Mūsu filiāle ir viena no līderēm Latvijas valstī Unikaršu (kreditkarte) izplatīšanā. Ir apmēram 800 šādu klientu. Tas ir ļoti daudz. Ir arī

saimniecības precēm, bērnu produktiem, rotaļlietām.

Būt sievietei biznesā ir ļoti grūti. Tas prasa milzīgas koncentrēšanās spējas sekot tirgus pasaulei, tas prasa lielu atbildību, tas prasa lielu fizisku slodzi. Dažreiz darba dienas beigās ir tāda sajūta, ka pat savu vārdu neatceros. Bet nākamā diena sākas ar tālu ceļu. Parasti pati esmu pie mašīnas stūres un pievedu preces savam veikalam.

Meita Anna ir iemācījusies būt patstāvīga, jo manas aizņemtības dēļ nereti rītos uz skolu viņai jāceļas un jāgatavojas vienai pašai, ja nu pa kādam vārdu viņai var palīdzēt ar mūsu ģimenītes miluļiem — kaķi un bruņurupuci. Tieši tādēļ mēs ļoti augsti vērtējam tās retās reizes, kad varam divatā kaut kur aizbraukt un atpūsties.

Kāds būs nākamais gads? Nezinu. To rādīs laiks. Saviem pircējiem nākošo gadu vēlu saulaināku, veselīgāku, naidīgāku, laimīgāku.

uzsāks jaunu gaitu jaunā gadā. Tas ir laiks, kad klusi izvērtēt, cik tā devīga un dāsna bijusi saviem ļaudīm, vai pietiekami priecējusi tos, vai vairāk rūgtuma devusi.

Bet mēs paši? Ko esam cerējuši, kā strādājuši un ko sasnieguši? Vai esam apmierināti ar padarīto? Ieklausīsimies pārdomās, kurās dalīties laipnu piekrišanu saņēmām no mūsu rajonā un pilsētā pazīstamiem cilvēkiem.

Protams, atbildība jāprasa no vecākiem, kuri savus bērnus pavisam izlaiduši no redzesloka, taču ir daudz tādu objektīvu apstākļu, kad bezizeju cilvēkiem radījusi pati valsts. Un galvenais no tiem — ekonomiskā situācija. Darbu un labu atalgojumu grūti atrast pat kvalificētiem strādniekiem, kur nu vēl pusaudžiem. Tiesas izmeklēšanas gaitā bieži vien atklājas, ka jaunieši ne tikai nestrādā, bet viņi nav ieguvuši pat deviņu klašu izglītību.

Patiesi baidos, ka jaunā paaudze, kas mūs nomainīs pēc pieciem vai desmit gadiem, būs bez vajadzīgās izglītības. Šī problēma skar ne tikai viņus personīgi, bet arī visu valsti kopumā. Šī gada laikā pie manis pēc mutiskām konsultācijām griezušies aptuveni četri simti cil-

vēku. Liela daļa no viņiem lūguši padomu, lai aizstāvētu savas tiesības pret uzņēmumu un organizāciju vadītājiem, kuri neievēro likumu normas. Gan savā tiešajā darbā, gan pilsētas domē, kur esmu deputāte, jūtu, ka sabiedrībā vēl ir ļoti daudz pesimisma, neiecietības vienam pret otru. Tomēr tie, kurus es gribu saukt par reāli domājošiem cilvēkiem, saglabājuši ticību saviem spēkiem, optimismu un pārliecību, ka situācija uzlabosies, ja mēs to vēlēsimies.

Neskatoties uz visām problēmām, šogad jutos laimīga. Tāpēc, ka nopietni neslimoju neviens no maniem bērniem, ka vēl turas veselība manai mammai, ka man ir darbs, ģimene, mājas. Citu laimi šajā laikā grūti iedomāties.

trīskāršojušos nodokļu parādu segšanai.

1997. gads bija smags, īpaši tā sākums, kad pirmos četrus mēnešus gandrīz nemaz nestrādājām. Gaidījām pavasari, gatavojamies konkursiem. Uzvarējām trijos no tiem — sākām remontu Galēnu pagasta kultūras namā, remontējām ēdamzāli Rušonas pagastā, turpinājām darbus sporta klubā «Cerība».

Lielākie objekti bija Preiļu attīrīšanas iekārtas, kur izpildīti darbi par 147 tūkstošiem latu (tajā skaitā 87 tūkstoši latu pašu spēkiem), piena fermas un paligtelpu celtniecība zemieņu saimniecībā «Smilgas» (51,7 tūkstoši latu) un Jēkabpils autobusu parka Preiļu filiāles garāžu būve par vairāk nekā divdesmit tūkstošiem latu. Tomēr pats jaukātais objekts 1997. gadā bija jau minētais Galēnu pagasta kultūras nams.

Apbrīnoju pagasta padomes priekšsēdētājas Leontīnes Salenieces patriotismu un uzņēmību meklējot un īsā laikā atradot finansējumu. Pa-

gasta ļaudis var būt tikai priecīgi, ka viņiem ir tik neatlaidīga vadītāja.

Vienpadsmit mēnešu laikā esam veikuši celtniecības un montāžas darbus (kopā ar apakšuzņēmējiem) par 302 tūkstošiem latu, kas ir krietni vairāk nekā 1996. gadā. Esam strādājuši vairāk nekā trīsdesmit objektos. Lai arī priekšā vēl gara ziema, kad celtniekiem darba maz, gatavojamies jaunam pavasarim, gatavojamies jauniem konkursiem, lai iegūtu tiesības strādāt objektos, kuri gaida savu kārtu.

Viens no tiem ir Preiļu 1. pamatskolas sporta zāle, kuras celtniecībai valsts budžetā iedalīti 95 tūkstoši latu. Objekta pilnīgai pabeigšanai vajadzīga krietni lielāka naudas summa, tomēr arī ar nepilniem simts tūkstošiem sporta zāli iespējams tiktāl izbūvēt, lai nākamā mācību gada sākumā bērni tur varētu nodarboties.

Nevaru apgalvot, ka paju sabiedrībai «Preiļu SCO» tas grūtākais periods jau garām. Problēmu un neatrisinātu jautājumu ir tik daudz.

kases, bet naudu varēs saņemt pie bankomātiem, kā tas ir ārzemēs.

Ja es būtu Ziemassvētku vecītis, saviem darbiniekiem atnestu vismaz pāris nedēļu ilgu atvaļinājumu kaut kur pie siltām jūram. Viņi sen to ir pelnījuši. Jo nereti darbs ievēlās līdz vēlai stundai.

Runājot no personīgā viedokļa, laikam, pats gaišākais šajā dzīvē ir bērni. Man viņi ir trīs. Meitai Līgai padodas literāri sacerējumi, dviņi Ieva un Juris aizraujas ar sportu. Priecājos, ka viņi māc savu brīvo laiku organizēt. Dēls spēlē jaunatnes basketbola līgā, meita braukā uz Preiļiem, uz «Cerību», kur trenējas volejbolā. Visi trīs mācās Rožupes pamatskolā un ir ļoti lieli šīs skolas patrioti. Sieva Lidija strādā par skolotāju Vanagu pamatskolā.

Protams, vienmēr mēs varam vēlēties vēl kaut ko labāku, kaut ko vairāk. Bet nedrīkst dzīt laimi mežā... Vienīgais, ko vajadzētu sev pašam novēlēt — iemācīties organizēt darbu tā, lai vairāk laika paliktu bērniem, ģimenei.

RAIMONDS VAIKULIS — Līvānu 1. vidusskolas 12.b klases skolnieks, Latvijas junioru izlases komandas kapteinis.

— Basketbolu spēlēju kopš deviņu gadu vecuma. Šogad Eiropas čempionātā junioru izlasei Slovēnijā notika pusfināla spēles. Lai kvalificētos tālāk, mums vajadzēja iekļūt pirmajā trijniekā. Ieguvām otro vietu. Pirmo reizi Latvijas junioru izlase spēlēs Eiropas finālā. Tas notiks nākamā gadā Bulgārijā, jūlijā.

Basketbols savā ziņā traucē mācībām, taču cenšos visu nokavēto izdarīt. Visos mācību priekšmetos esmu sekmīgs. Konkrēti vēl nezinu, kur mācīšos pēc vidusskolas absolvēšanas, taču domāju savu nākotni saistīt ar sportu.

Sports šogad devis arī jaunus draugus, iespaidus par jaunām vietām. Bet kopumā gads ir aizvadīts sportā, un tas nesis lielākos personīgos sasniegumus. Tas paņēma arī lielu laiku daļu, ik dienas trenējos vidēji divas stundas. Bez tam šogad junioru basketbola izlase spēlēja lielajā līgā, otrdienās jābraukā uz spēlēm. Sestdienās un svētdienās jāspēlē savā — Līvānu — komandā.

Draugiem gribu pateikt — sportot un neslimot, bet visiem pārējiem — laimīgu Jauno gadu!

Kvalitāte mani neuztrauc

Rūpnieciskajai ražošanai Latvijā klājas grūti. Pasaulē tirgū iekļūt ir gandrīz neiespējami un mazās Latvijas uzņēmumi turpina smago cīņu par izdzīvošanu. Šoreiz uz sarunu aicinājām a/s «Līvānu stikls» prezidentu Jevgēņiju Skreiveru.

Šis gads sagādāja zaudējumus

Gads bija ļoti grūts — pagājušajā ziemā mēs pat četrus mēnešus nestrādājām, darbs rūpniecībā bija apturēts. Kāda Vācijas firma, kurai mēs piegādājām lielu daļu savas produkcijas, palika parādā lielas naudas summas, jo atradās uz bankrota robežas. Tā kā nauda nepienāca, mums vairs nebija, ar ko samaksāt strādājošiem algas, nevarējām samaksāt par gāzi un elektrību. Ilgi meklējām jaunus tirgus Rietumeiropā un sameklējām savai produkcijai jaunus klientus. Darbu atsākām pavasarī, taču tikai sākot ar septembri ražošana iegāja normālās sliekšņos.

Problēmas ar «Rietumiem» un «Austrumiem»

Tirgoties ar Rietumiem var tikai par ļoti zemām cenām un ar labu kvalitāti. Ja kvalitāte mani neuztrauc, tad nepatīkami ir tas, ka Rietumeiropā labi zina, ka Latvijā, tāpat, kā visā Austrumeiropā, strādājošo algas ir ļoti mazas. Ar to viņi rēķinās un to izmanto, par mūsu precī maksā ļoti maz. Problēmas ir arī ar Austrumiem. Tur vispirms būtu jāstrādā mūsu politiķiem un jānokārto normālas attiecības ar Krieviju, lai nebūtu tik lielas ievedmuitas kā šodien. Krievijas uzņēmēji šobrīd nav pārāk maksāspējīgi.

Stāvoklis Latvijas tirgū

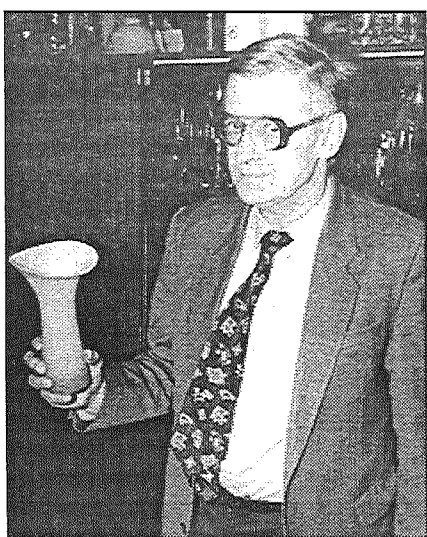
Kādreiz Latvijā bija divas galvenās tirdzniecības organizācijas — Latvijas Saimniecības preču uzņēmums, pakļauts Tirdzniecības ministrijai, un otrs — Patērētāju savienības tirdzniecības bāze. Viņi deva mums fondu rīkojumus vest savu precī uz kādu noteiktu vietu. Tagad katrs veikaliņš darbojas atsevišķi.

Visvairāk izstrādājumu pārdodam paši savos firmas veikalos. Preci nosūtām arī uz Rīgas «Saktu» un «Atspulgu», kurš padomju laikos bija mūsu bāzes veikals. Tagad mums ir pašiem savs firmas veikals Rīgā, kuru atklājām 13. novembrī. Tas atrodas labā vietā, Rīgas centrā, tur strādā mūsu cilvēki, tur notiek vairum un mazum tirdzniecība. Pirmie rezultāti ir ļoti labi, tas ir viens no retajiem veikaliem galvaspilsētā, kur reizēm izveidojas arī rindas. Varbūt tas saistās ar Ziemassvētku tuvošanos, bet cilvēki pašlaik visvairāk pērk mazas lietišķas — vāzītes, svečturus, suvenīrus.

Ar darbu esam nodrošināti

Pašlaik un tuvākajā laikā ar darbu esam nodrošināti. Esam atraduši jaunus klientus Vācijā, kuri pieprasa dekoratīvus traukus — vāzes, salātblečas, cepumu traukus. Rietumu vajadzībām strādājam pēc viņu dizaina. Sortimentis, ko pieprasa Vācija, ļoti atšķiras no tā, ko pieprasa Latvijā. Sarunas ar ārzemju partneriem notiek nemītīgi, šos jautājumus vienā dienā nevar nokārtot. Mēs viņiem izsūtām paraugus, tad seko diņģēšanās par cenām. Gadās, ka pēc trīs mēnešu ilgām sarunām pie kopsaucēja tā arī nenonākam.

Rūpniecā strādā 250 cilvēki, visi ir sa-

● «Līvānu stikls» sācis ražot balto opālstiklu, kuru izmanto arī vāzēm.

va veida speciālisti. Uzņēmumā strādājošo vidējā alga pagājušajā mēnesī bija 98 latī. Vislielākā alga ir stikla pūtējiem. Labs meistars saņem Ls 220-260, atkarībā no tā, cik daudz ir spējīgs saražot. Vismazāk nopelna mācekļi. Pirmo mēnesi viņam nodrošinām minimālo algu, kad viņš vēl nestrādā, tikai vēro darba procesu. Pēc tam 2-3 mēnešus nopelna Ls 80-90. Tas ir atkarīgs no paša cilvēka, cik ilgi viņam ir jāmacās. Var jau arī gadu nomācīties un aiziet. Bet lai iemācītu pūtējam pagatavot vienkāršu izstrādājumu, ir vajadzīgi seši mēneši.

Izdzīvojam ar roku darbu

Šodien stikla pūtējs var vairāk nekā pirms desmit gadiem, tagad viņš gandrīz katru nedēļu gatavo ko jaunu, tas arī paaugstina pūtēja kvalifikāciju. Pirms pieciem gadiem nolēmām ražot tādus izstrādājumus, ko ar mašīnām paveikt nevar, kur ir nepieciešams stikla pūtēju darbs, vai arī mazas sērijas dēļ tās darbināt nav vērts. Izdzīvojam, strādājot pēc tehnoloģijas, kur ir vajadzīgs roku darbs.

Ja mums būtu līdzekļi, arī mēs savu darbu varētu vairāk mehanizēt, taču šobrīd to nevaram atļauties.

Apgūtas jaunas tehnoloģijas

Neskatoties uz to, ka šis gads sagādāja zaudējumus, ir apgūtas jaunas tehnoloģijas. Paplašinām sortimentu, tas mainās katru mēnesi.

Sākot ar pagājušā gada otro pusī, ražojam krāsainā stikla izstrādājumus. Mainās produkcijas dizains, šogad apgūvām arī baltā opālstikla ražošanu.

Lai arī visus šos gadus mūsu galvenā problēma bija produkcijas realizācija, tagad mēs savu ražošanu paplašināsim, jo jaudas mums ir.

***

Uz korespondentes jautājumu par iespējām organizēt ekskursijas uzņēmumā, lai vismaz skolēni varētu iepazīties ar stikla ražošanas procesu, «Līvānu stikla» prezidents J. Skreivers atbildēja, ka tas nav iespējams pašu apmeklētāju drošības dēļ, jo, ekonomējot siltumu, stikla pūtēji strādā ļoti šaurās telpās un apmeklētāji tikai traucētu viņiem darbu. Arī ārzemēs nemaz nav iespējams iekļūt tāda veida uzņēmumos, jo katrs cenšas sargāt savas produkcijas ražošanas procesu no nelūgtu viesu acīm.

M.Dziesma
J.Silicka foto

ZIŅAS

■ Jersikas skolas bērni saņēma Ziemassvētku paciņas, kuras sarūpēja pagasta padome par Ls 351. Ar Ziemassvētku kārumiem tika papildītas 225 paciņas, kuras bērni saņēma jau piektdien, 19. decembrī.

◆ Uz divdesmit pieciem gadiem Jersikas pagasta padome ir noslēgusi līgumu ar Līvānu virsmežniecību par to, ka šini laikposmā varēs izmantot smilšu karjeru «Jersikas augstie kalni». Tas palīdzēs pagastam atrisināt ceļu remontu problēmas Jersikā.

M.Dziesma

Kad atnāk Jaunais gads?

Kāpēc gan cilvēki Jauno gadu sagaida un svin 1. janvārī vai arī 14. janvārī pēc vecā stila?

Vēl Ēģiptes faraonu laikos astronomi un matemātiķi bija visai apbēdināti, konstatējot, ka diennakti rodas lieks laika sprīdis, ja Saules gadu daļa Mēness ciklos. Sākumā viņi šo lieko mirkli savos aprēķinos vienkārši atmeta. Tās bija 674 sekundes vai viena divtūkstošā daļa no gada.

Un tā pamazām katros 128 gados radās «lieka» diennaktis, tas ir, 24 stundas. Bet 16. gadsimta sākumā no «liekajām» dienām kalendārā, kurš sākās ar Kristus dzimšanu, sakrājās desmit diennaktis, bet 20. gadsimta sākumā — jau 13 diennaktis.

1582. gadā speciāla komisija, kas tika izveidota pēc Romas pāvesta Gregorija XIII norādījuma, izskatīja šīs kalendāra nesakrītības. Pēc ilgām strīdēm un debatēm tika nolemts veikt pārrēķinu. Un tā 22. decembris pārvērtās par 1. janvārī.

Krievijā šo jautājumu apsprieda vairākkārt. Un tikai 1918. gadā izdeva dekrētu, kas noteica, ka kalendāro dienu rādītāji jāpagriež uz priekšu par veselām 13 diennaktīm. Pavisam negaidīti 1918. gads kļuva par gandrīz divām nedēļām īsāks.

Tāds ir atminējums paradoksālajai situācijai ar «vecā jaunā gada» svinēšanu. Dažu reliģiju pārstāvji, piemēram, vecticībnieki vēl līdz šim laikam tā arī dzīvo pa vecam un Jauno gadu svin 14. janvārī.

Horoskops Preiļu rajona iedzīvotājiem 1998. gadam

Preiļu pilsētas dzimšanas diena ir 1928. gada 11. februāris. Tas bija Pūķa gads. Bet pēc Zodiaka mūsu pilsēta ir Ūdensvīrs, pie tam, dzimšanas diena iekrīt sestdienā. Preiļu aizstāvji ir planētas Saturns un Urāns.

Pēc skaitļu sistēmas, ko izstrādājis Pitagors, varam aprēķināt, ka Preiļiem atbilst skaitlis 6. Tas ir Venēras skaitlis.

1998. gadā Venēra sola mīlestību un drošību. Un uzticēšanos — pat vairāk kā vajag (gan rajona vadībai, gan iedzīvotājiem). Pirms piekrist kādai idejai vai no kaut kā atteikties, nākamgad labi padomājiet pat tajā gadījumā, ja viss šķiet ļoti izdevīgi — kāds tam visam būs rezultāts nākotnē?

Skaitlis 6 — tas ir brīvības skaitlis, apliecina prasmi atrast izeju jebkurā situācijā. Tomēr 6 vienlaikus ir arī nepārtraukta darba skaitlis (vairāk gan garīgā darba skaitlis).

Saturns 1998. gadā mūsu iedzīvotājiem dos saprātīgumu un daudz slinkuma. Urāns — gluži otrādi — ir darbības un iedvesmas pilna planēta. Tas nozīmē, ka pilsētas un rajona iedzīvotāji ar iedvesmu un daudz strādās gan mājās savas ģimenes labā, gan darba vietā.

Mūsu pilsēta un rajons ir īsts Ūdensvīrs. Tas nozīmē, ka šī Zodiaka zīme dod ļaudīm cilvēciskumu, prasmi izjust otra cilvēka nelaimi, ļauj palīdzēt kaimiņiem, draugiem vai vienkārši mazturīgiem un nelaimīgiem. Satuma un Urāna ietekmē Ūdensvīra ļaudis var nedaudz kavēties skumjās atmiņās, neīstenotu cerību dēļ reizēm iegrīmt melanholijā.

Vēl Preiļu rajona iedzīvotāji visu laiku kaut ko izgudro, plāno, pilnībā iegrīmuši idejā pilnveidot dzīvi. Viņu vidū ir daudz sapnotāju un fantastu. Varbūt tas ir arī labi, ka nav zaudēts optimisms?.. Taču brīdī, kad Saturnu nomaina Urāns, kas astroloģijā ir darbības planēta, mūsu iedzīvotāji nedēļā var izdarīt tik, cik reizēm mēnesī.

Rajona un pilsētas iedzīvotāji pašlaik nav pārliecināti par sevi, un tas liek darboties. Tieši darbs ir vislabākās zāles brīžos, kad ir pārdzīvojumi un psiholoģiskas pārmaiņas.

Ko vēl mēs nākamgad varam sagaidīt no Venēras un skaitļa 6? Skaisti dzīvot — tas nenozīmē izmest vējā daudz naudas no sava maciņa. Jēdzienus «gribu» un «varu» nevajag jaukt ar «vai tas vajadzīgs?» un «ko tas man dos?».

1998. gada panākumi var iznīkt pašā sākumā. Tāpēc jābūt apdomīgiem. Daudzi var nejausi saistīties ar dažādiem krāpniekiem. Arī ģimenes dzīves stiprajā kuģī var rasties sūce. Labākās zāles? Nevajag mocīties greizsirdībā, apskaust vai jauties neprātam.

Neaizmirstiet, ka pasaulē valda mīlestība. Venēra mums nākamgad dāsni sola tieši mīlestību un drošumu.

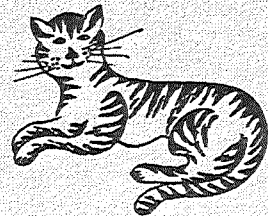
1998. gads — Tiģera un Zemes gads

Cilvēkiem, kuri dzimuši vai piedzimis Tiģera gadā, ir liels iekšējais spēks, viņi ir ļoti izturīgi. Tie ir 1902., 1914., 1926., 1938., 1950., 1962., 1974., 1986., 1998. gadā dzimušie. Nākamais Tiģera gads būs tikai 2010. gadā.

Visi, kuri piedzimis 1998. gadā, atstās par sevi labas atmiņas un labus darbus aiz sevis. Par viņiem uz Zemes vēl ilgi runās un viņus atcerēsies.

1998. gada janvāris būs pilns ar darbiem. Cilvēkiem gluži vienkārši nepietiks laika pabeigt visu iesāktu. Viena vienīga steiga... Tādā steigā taču var kļūties arī mīlestības lietās.

Tikai nenolaidiet rokas! Janvāra beigās var būt daudz strīdu, pat šķiršanās. Šoferiem un visiem pārējiem jābūt uzmanīgiem uz ielas, īpaši no 27. līdz 31. janvārim. Pēc Jaunā gadā svētkiem ap janvāra vidu dzīve ieies ierastā ritmā.

Sestdiena, 3. janvāris	LATVIJAS TV I	8.40 Multiplikācijas filma. 8.45 Pie Oto. 9.00 Hamleonu rotaļas. 710. un 711. sērija. 9.50 Skatuve. 10.20 Mielasts ar Mārtiņu. 10.40 Beverlīhilsa. 115. sērija. 11.30 Lielā balva. 12.05 NBA apskats. 12.35 Laimes spēle. 13.10 Čikāgas cerība. 14. sērija. 13.55 No sendienām. 14.55 Ciemats. 33. un 34. sērija. 15.55 Multiplikācijas filmas. 16.15 Kā tapa «Seriāls ar piedzīvojumiem». 17.00 Seriāls ar noslēpumiem. 17.25 Čūcumuiža. 17.40 Multiplikācijas filma. 18.00 Ziņas. 18.15 Ciemats. 35. un 36. sērija. 19.20 Vakara intervija. 19.55 Apburtais loks. 2. daļa. 20.30 Panorāma. 21.05 Projekts Rīgai — 800. 21.25 Casino Royale. Mākslas filma. 23.35 Valmieras 2. rokfestivāls	«Pienvedēja piedzīvojumi». 0.05 Kapeņu stāstiņi. 56. sērija. 0.30 Viru likstas. Mākslas filma. LATVIJAS TV II 11.00 Dvēsele ikdienā. 11.50 Kaimiņi. 440. un 441. sērija. 12.40 Do-re-mi. 13.00 Kapteiņa Enriko pulkstenis. Mākslas filma. 14.15 Pārsēšanās nr. 56. 14.35 Še, kur ligo priežu meži... 16.30 Dzīvīte, dzīvīte... 17.10 Kontrstīrihs. 17.30 Visi kopā. 79. un 80. sērija. 18.15 Klēts. 18.45 K.M.Vēbera mūzika. 19.00 Nedēļa novados. 19.20 Skatpunkts. 19.45 Ziņas. 19.50 Rit, parīt, aizparīt... 20.00 Es palieku... 20.30 Panorāma. 21.00 Daudz laimes! 21.25 Kaķis maisā. 22.00 Ziņas. 22.15 Ekrāns. 23.00 Slepēnās lietas. 14. sērija.	LNT 8.00 Tropu tveice. 50. sērija. 9.00 Dzeņa vēders. 9.30 Multiplikācijas filma. 10.00 Emulators. 18. sērija. 11.00 Ekstra mūzikas izlase. 11.30 Triks. 12.00 Pēdējais metro. Mākslas filma. 14.00 Profesija — politiķis. 14.30 Spārni. 15.00 Augusta Kinga ceļojumi. Mākslas filma. 16.45 Maniaks. 17.00 Tarzāns. 18. sērija. 18.00 Brīnumu lauks. 19.00 Ātrā palīdzība — ER. 18. sērija. 20.00 LNT ziņas. 20.25 Latoto izloze. 20.35 Centrālais parks. 19. sērija. 21.35 Modes ziņas. 21.50 Trīs krāsas: zilā. Mākslas filma. 23.40 Ekstra mūzikas izlase. 24.00 Vēlmju pansija. Mākslas filma. KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV 6.55 Kā mulķītis Ivanuška gāja pēc brīnuma. Mākslas filma. 8.30 Multiplikācijas filma.	8.40 Miljons. 8.45 Vārds mācītājam. 9.00 Ziņas. 9.10 Multiplikācijas filma. 9.35 Rita pasts. 10.10 Kalambūrs. 10.50 Tretjakova galerijas atgriešanās. 11.15 50/50. 11.50 Brīvību Villijam 2. Mākslas filma. 13.25 Veselība. 14.00 Ziņas. 14.20 Dzīvnieku pasaulē. 15.00 Multiplikācijas filma. 15.35 Kā tas bija? 16.20 Mīlestības tranzīta pasāžieris. 17.20 «Fruitti» bēniņi. 18.05 Operācija «i» un citi Šurika piedzīvojumi. Mākslas filma. 20.00 Laiks. 20.40 Atkal ielūdz «Ostankino» koncertstudija. 21.45 Kalnietis-3. Mākslas filma. 23.45 Mirt par... Mākslas filma. KRIEVIJAS TV 7.40 Multiplikācijas filma. 8.25 J.Kobzona atvadu koncerts.	12.20 Piezvāniet Kuzjam! 13.00 Vēstis. 13.30 Suņu pasaule. 14.00 J.Kobzona atvadu koncerts. Turpinājums. 15.50 Mīlestība no pirmā acu skatiena. 16.30 Zvaigznes Krievijas TV. 17.50 Buratīno jaunie piedzīvojumi. Mākslas filma. 19.00 Vēstis. 19.35 Pilsētiņa. 20.30 Kondora trīs dienas. Mākslas filma. 22.35 Desmit gadu baleta šovam «Todes». NTV 17.40 Mēs visi nedaudz esam suņi... 18.00 Šovakar. 18.20 Betmens atgriežas. Mākslas filma. 20.45 Lelles. 21.00 Šovakar. 21.50 Pārtveršana. 22.45 Kapeņu stāstiņi. 11. sērija. 23.10 Pasaules čempionāts šahā. 23.25 Par to. Šovs. 0.05 Šahs. 0.15 Basketbols. 0.30 Aukle. Mākslas filma.
-------------------------------	----------------------	--	--	---	--	--

Svētdiena, 4. janvāris	LATVIJAS TV I	8.40 Programma bērniem. 9.00 Hamleonu rotaļas. 712., 713. un 714. sērija. 10.10 Legomānija. 10.35 Namdaris. 10.55 Nujorkas policija. 15. sērija. 11.40 NHL meistarsacīkstes. 13.10 Koncerts. 13.40 Tarzāns Manhetenā. Mākslas filma. 15.10 Komisārs Reksis. 40. sērija. 16.00 Kultūras stunda. 17.00 Serīāls ar noslēpumiem. 12. sērija. 17.30 Vakariņa pasakas. 17.50 Multiplikācijas filma. 18.00 Ziņas. 18.15 Ciemats. 37. sērija. 18.45 Žurnāla «National Geographic» kinopielikums. 19.40 Teātru jaunumi. 19.50 Imanta — Babīte pietur Jaungada ballē. 20.30 Panorāma. 21.15 Latvijas ierakstu kompāniju «Gada balva-97».	9.35 Kaķis maisā. 10.10 Ekrāns. 11.00 Dievkalpojums. 12.10 Kontakts. 12.40 Kaimiņi. 442. un 443. sērija. 13.30 Lielā balva. 14.05 Invalīds sabiedrībā. 14.35 Alīse. 15.50 P.Čaikovskis. Variācijas par rokokoto tēmu. 15.25 Mūzika atpūtai. 16.15 Agro '98. 16.35 Vai tu zini? 17.05 Baudīt dzīvi. 17.30 Deivisa kausa izcīnās tenisā gada apskats. 18.30 Varas viedoklis. 19.00 Svētdienas novadu programma. 19.30 8. stāvs. 20.00 Mūsu gadsimta noslēpumi. 18. sērija. 20.30 Panorāma. 21.10 Trešā planēta no Saules. 12. sērija. 21.35 TV biogrāfs. 21.45 Pārsēšanās nr. 58. 22.15 Apkalpe. Mākslas filma. 1. sērija. LNT 8.00 Nakts drudzis. 51. sērija. 9.00 Oranžā vanna.	9.30 Multiplikācijas filma. 9.50 Tev un tavam zvēram. 10.05 Skaistule un briesmonis. 51. sērija. 11.00 Svētdienas mikslis. 11.30 Rīgas balzams krievu dvēselei. 12.00 Garāža. Mākslas filma. 13.30 Kaujas lauki: Berlīne. 2. daļa. 14.30 Vertikāle. 15.00 Augusta rapsodija. Mākslas filma. 16.40 Gaujas nacionālā parka programma. 17.05 Lesija. 12. sērija. 17.30 Daktere Kvina. 29. sērija. 18.30 2 x 2. Mēmais šovs. 19.00 Teksasas reindžers. 26. sērija. 19.50 Projekts. 20.00 Č.Caplins. Suņa dzīve. 20.30 Kokakoliķis. Mākslas filma. 22.55 Tropu tveice. 51. sērija. 23.55 Kopsavilkums. Krievijas NTV raidījums. 0.55 Teksasas reindžers. 25. sērija. KRIEVIJAS SABIEDRISKĀ TV 6.55 Hellija un Noks.	Mākslas filma. 8.15 Vudija un viņa draugu piedzīvojumi. 9.00 Ziņas. 9.10 D.Krilova piezīmes. 9.30 Kamēr visi ir mājās. 10.10 Rita zvaigzne. 11.00 Armijas veikals. 11.30 Spēlējiet, harmonikas! 12.00 Lauku stunda. 12.30 Kusto komandas zemūdens odiseja. 13.20 Smieklu panorāma. 14.00 Ziņas. 14.25 Ceļotāju klubs. 15.10 Multiplikācijas filma. 15.35 Vēstures ritenis. 16.25 ABBA. 18.15 Kaukāza gūstekne jeb Šurika jaunie piedzīvojumi. Mākslas filma. 19.55 Kinojaunumi. 20.00 Laiks. 20.40 Bezdiēnis. Mākslas filma. 23.30 Strēlnieks '97. 24.00 Eiropas līgas meistarsacīkstes hokejā. KRIEVIJAS TV 7.40 Multiplikācijas filmas. 8.30 Septiņi kraukļi.	Mākslas filma. 10.00 Vēstis. 10.30 Krievu loto. 11.20 Labrīt! 12.20 Piezvāniet Kuzjam! 13.00 Vēstis. 13.30 Burvju labirints. 14.00 Multiplikācijas filma. 15.00 Dialogi par dzīvniekiem. 16.00 Vecais dzīvoklis. 17.05 Mana ģimene. 18.10 Buratīno jaunie piedzīvojumi. 19.00 Spogulis. 20.10 Brīvu vietu nav! 21.30 A.Mironova 5. starptautiskais aktieru dziesmu festivāls. 23.15 K-2 piedāvā... NTV 16.00 Zvēru uzvarētājs. Mākslas filma. 18.00 Šovakar. 18.35 Atpakaļ nākotnē-1. Mākslas filma. 21.00 Šovakar. 21.35 Impotents. Mākslas filma. 23.00 Šahs. 23.10 Intīmā dienasgrāmata. Mākslas filma.
-------------------------------	----------------------	--	---	--	---	--

Lai nepietrūktu gara spēka

23. decembrī Latvijas invalīdu biedrības Preiļu rajona nodaļas invalīdi pulcējās uz Ziemassvētku pasākumu, kurā piedalījās arī pārstāvji no Preiļu pilsētas domes un sociālās un psiholoģiskās palīdzības centra «Mūsmājas».

Preiļu pilsētas domes sociālās aprūpes darbiniece **Anna Erta**, apsveicot klātesošos Ziemassvētkos, stāstīja par to, kādas izmaiņas sociālās aprūpes darbā ir notikušas pēdējo gadu laikā:

— Vēl pirms dažiem gadiem invalīdiem bija vieglāk: veselības aprūpe lētāka, arī bezmaksas, taču šobrīd invalīdi nonākuši grūtā situācijā, īpaši tie, kuri invaliditāti ieguvuši jau pensijas gados, jo invaliditātes pensiju viņi nesaņem.

Ar sociālās aprūpes pienākumiem pašvaldībām tagad ir jātiek galā pašām. Ir izveidojusies situācija, kad Preiļu pilsētai un rajonam, kur ir augsts bezdarba līmenis, pašvaldību kasē neienāk tik daudz līdzekļu, lai pietiekoši varētu palīdzēt invalīdiem un pensionāriem.

Salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad ir vērojams straujš kritums sociālās palīdzības iespēju jomā.

Ir sadārdzinājušies arī komunālie maksājumi un cilvēki bieži vien nonāk strupceļā. Tādēļ ir labi, ka rajonā palielināties dažādu sabiedrisko organizāciju skaits. Pati dzīve to prasa, lai cilvēki sanāktu kopā un mēģinātu sev palīdzēt.

Ja Līvānos pašvaldība invalīdiem un represētajiem maksā Ziemassvētku pabalstu piecu latu apmērā, tad, diemžēl, mēs šādu palīdzību nevaram sniegt. Tomēr cenšamies rīkot pasākumus, lai invalīdiem palīdzētu radīt svētku sajūtu. Tādēļ uzaicinām invalīdus apmeklēt ansambļa «Dzirdi» koncertu ģimnāzijas telpās.

Apsveikuma uzrunā Preiļu pilsētas sociālās un psiholoģiskās palīdzības centra «Mūsmājas» izpilddirektore **Leontīne Ūdrasola** pastāstīja arī par sociālās un psiholoģiskās palīdzības centra «Mūsmājas» darbu:

— Mēs savā centrā neko taustāmu nedodam, bet palīdzam psiholoģiski — nokārtot dažas sāpīgas dzīves problēmas, cik nu tas ir mūsu spēkos. Centrā darbojas ārstnieciskās pašmasāžas un fizikultūras grupas.

Organizējam arī pašapziņas celšanas skolu dažādām iedzīvotāju grupām, kur strādā psihologs. Varam arī noorganizēt grupu un individuālas nodarbības, lai ar psihologa palīdzību risinātu invalīdus interesējošas problēmas.

Jāzeps Lukjanskis, Latvijas invalīdu biedrības Preiļu rajona nodaļas priekšsēdētājs pateicās pilsētas domei par sniegto materiālo atbalstu svētku sarīkošanā invalīdiem, un «Novadnieka» korespondentei pastāstīja:

— Preiļu pilsētas dome un rajona padome mums daudz ir palīdzējusi ar transportu un naudas līdzekļiem, arī ar humāno

palīdzību, īpaši sociālās aprūpes daļa, kura invalīdiem izsniedz apavus, segas un citas nepieciešamas lietas.

— **Kāda ir sāpīgākā problēma jūsu biedrībai šobrīd?**

— Sāpīgākais ir tas, ka aizvien mazāk saņemam medikamentus. Visas aptiekas ir privatizētas, tās invalīdu biedrībai ar medikamentiem vairs nepalīdz. Arī no «Olainfarm» neko nesaņemam.

Apsveikuma runā **L.Ūdrasola** teica:

— Nesen mēs atzīmējām Zentas Mauriņas jubileju. Būdamā invalīde no bērības, viņa neatlaidīgi cīnījās par savu vietu dzīvē. Z. Mauriņa reiz teica: «Universitātes eksāmeni tika novērtēti, bet sāpju skolā nolemtie pārbaudījumi bija zināmi tikai man vienai». Viņa nebēga no sāpēm, bet pārvērta tās enerģijā, skaistumā un radītajos darbos.

***

Arī man gribas novēlēt šiem cilvēkiem lielu gara spēku, lai, savas sāpes un ciešanas pārvarot, varētu baudīt kaut mazumiņu prieku.

Būt stipriem, lai viņiem ir gaiši Ziemassvētki un priecīgs Jaunais gads.

M.Dziesma
J.Silicka foto

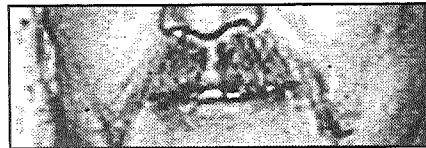
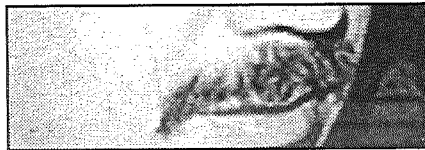
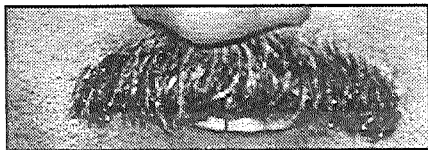
● Klātesošos Ziemassvētkos apsveic Jāzeps Lukjanskis.

● Invalīdus iepriecinās arī sarūpētās Ziemassvētku dāvanas.

● Konkurss ●

Kāpēc viņi smīn ūsās?

No dzīves pieredzes. Kāda vecmāmiņa vienmēr atgādināja mazmeitai, lai viņa izvēlētos tādu pielūdzēju, kam ir ūsas. «Padomā pati, meit,» gudrā sirmgalve mēdza teikt, «bučojoties ar puisīti bez ūsām tāda sajūta, ka ar meiteni bučojies. Bet ja ir ūsas...» Viņa mīlīgi noraudzījās vectētiņa portretā ar kuplo melno ūsu pušķi padegunē.

No skaidrojošās vārdnīcas. Ūsas — sejas apmatojums cilvēkiem (virs augšlūpas). Ūsas — taustes orgāni — sariem līdzīgi gari mati augšlūpu sānos (zīdītājiem dzīvniekiem).

No literatūras. Incis sēdēja slauktuvei pretī, pacēlis gaisā savu rozā purniņu ar garajām ūsām.

Var būt — melnas ūsas, kuplas ūsas, noļukušas ūsas. Saka — no-

gludīt ūsas, skrullēt ūsu galus, uzgriezīt ūsas — izveidot ūsas tā, ka to gali ir vērsti uz augšu. Var būt — nokaru ūsas. Vēl saka — smīnēt ūsās, rūkt ūsās.

Aizejošajam Vērsim bija ragi. Apcerēt tik kutelīgus jautājumus kā ragu lietas, dažreiz ir bīstami, tāpēc atturējāties. Atnākošajam Tīģerim ir — ūsas. Pasaule pilna ūsainu vīriešu. Uzmanieties no šiem tīģeru radniekiem! Bet varbūt otrādi — jāpielabinās?

Vienādi vai otrādi, bet mēs piedāvājam konkursu. Kam pieder šīs ūsas? Un kāpēc viņi smīn ūsās? Lai nebūtu pārāk garš laiks līdz nākamajam «Novadnieka» gaidīšanai, piedalieties šajā konkursā.

Kā tas pienākas, uzvarētājiem paredzamas balvas. Ja tā būs jaunkundze

līdz 18 gadiem, viņa saņems saldumu tūtu. Jaunskungs vai kungs — ūsu kopšanas līdzekļus. Bet ja uzvarētāja būs lēdija — buču no viena ūsu īpašnieka. Gatavojot atbildi, jānorāda, no kura vēlētos buču. Atzīsimies blēnās, ka ar pašiem ūsaiņiem šo konkursu un tā balvu saskaņojuši neesam. Viņiem ir tiesības galveno balvu apmainīt pret balvu pēc saviem ieskatiem.

Tātad. Kam pieder šīs ūsas? Kāpēc viņi smīn ūsās?

Atbildes līdz 5. janvārim sūtāmas uz «Novadnieku» Aglonas ielā 1, Preiļi, LV 5301.

Piebildīsim, ka visi ūsaino kungu portreti šogad ir publicēti «Novadniekā».

Abonējiet «Novadnieku»! Tīģera gadā gaidāmi daudzi jauki konkursi!

Jaungada dāvanas pasaulē

Katrs no mums, droši vien, atceras savu bērniņu kā laiku, kad ļoti, ļoti gaidījām dāvanas — dzimšanas, vārda dienā, bet visvairāk Ziemassvētkos un Jaungadā.

Arī manā bērniņā, kad Ziemassvētki bija liegti un svinēšana pēc komunistiskās morāles principiem nosodāma, eglīti mājās vienmēr pušķojām 24. decembra vakarā. Ziemassvētku ritā, kad laukā vēl bija tumsa, trausos laukā no gultas un basām kājām pa ledu auksto dēļu grīdu skrēju pie eglītes — ko gan Sala vecītis tur būs nolīcis? Vai tā bija plastmasas lellīte, vai vienkāršs flaneļa halātiņš, bet prieks bija bezgalīgs.

Kādu reizi, Ziemassvētku ritā no kūts darbiem virtuvē ienācis, tēvs izvilka no kabatas zeltīta papīrā ietītu šokolādes medaļu. Tepat pie mājas uz taciņas esot atradis, sak, laikam jau Sala vecītīm māsā bijis caurums un šokolāde izkritusi. Tikko uzausa gaismiņa, es devos meklējums — ja nu tam vecītim vēl kāda manta nejauši izkritusi? Todien izbrīdu visas sniega kupenas ap māju, protams, neko neatradu, bet to prieka un cerību sajūtu neesmu aizmirsusi vēl šodien. Laikam jau tieši cerībām un priekam cilvēce izdomājusi svētkus un dāvanas, tajā skaitā arī Ziemassvētkus un Jauno gadu.

♦ Izrādās, ka jebkuru japāņi var aizvainot līdz sirds dziļumiem, ja viņam Jaunajā gadā uzdāvina ziedus. Japānā valda uzskats, ka šajos svētkos ziedus dāvināt drīkst imperatora ģimenes locekļi. No parasta cilvēka neviens japānis ziedus nepieņems.

♦ Ķīniešiem, savukārt, Jaunajā gadā nepieņems dāvanā pulksteņus, jo laika hronometraža ķīniešu apziņā saistās ar nāvi.

♦ Precēta sieviete Francijā nebūs ar mieru no kāda svešāka cilvēka saņemt pat vismazāko smaržu pudelīti: tas viņai

šķītis pārāk intīmi.

♦ Anglijā dāvināšanai paredzēta pat speciāla diena — 28. decembris, kurai dots speciāls nosaukums — Boxing Day. Dienas nosaukums nemaz nav saistīts ar jēdzienu «kaste», kas angļiski ir «box». Tam ir cits izskaidrojums. Rītos, ejot uz baznīcu, draudzes locekļi liek naudas ziedojumus speciāli sagatavotās kārbīnās.

Angļi šajā dienā dāvina daudz, bet neviens iepriekš nezina, kam tiks konkrēta dāvana — visu izšķir lozes. Toties apsveikuma kartiņas pieņemts sūtīt visiem paziņām. Parasti tajās atainoti piesniguši lauki, noteikti katrā bildītē ir redzams mazs putniņš — sarkanrīklītis, kura sarkanā krūtiņa simbolizē mājas un attiecību siltumu.

♦ Austrijā nu jau vairāk kā divus gadsimtus cits citam sūta atklātnītes un dāvina tradicionālo laimes simbolu figūriņas — skurstenslauki, āboliņa četrpīti un cūku. Bet bērniem dāvanas nes nevis Ziemassvētku vecītis vai Santa Klauss, bet pats Jēzus, kurš dodas no mājas uz māju Zelta zirgā.

♦ Skandināvijā dāvanas iesaiņo krāsainā papīrā un noteikti aizzīmogo ar sarkanu vasku. Pie tam, katrai dāvanai līdzī jābūt kādam dzejolītim, parunai ar instrukciju, kā izmantot dāvāniņu.

♦ Skotijas iedzīvotāji pilnīgi laimīgi jutīsies tikai tad, ja mājās ienāks cieņiņš — vēlams tumšām acīm, brunets, jauns, skaists un vesels. Cieņiņam līdzī jābūt ogles gabaliņam, kuru tas dāvina saimniekiem ar novēlējumu «Lai nenodziest uguns jūsu pavadā!».

♦ Toties Spānijā dāvanas pasniedz gan Ziemassvētkos, gan Jaunajā gadā. Ziemassvētkos kaut ko romantisku, bet Jaunajā gadā — vairāk praktiskas lietas.

Pēc ārzemju preses materiāliem sagatavoja L.Kirillova

Vecgada vakarā — saskaitīsimies

Pagasts, pilsēta	Iedzīvotāju skaits	%
Aglonas pagasts	2410	5,68
Rušonas pagasts	1923	4,5
Riebiņu pagasts	1654	3,8
Rožupes pagasts	1539	3,6
Saunas pagasts	1339	3,1
Galēnu pagasts	1197	2,8
Upmalas pagasts	1112	2,6
Stābulnieku pagasts	1081	2,5
Turku pagasts	1076	2,5
Preiļu pagasts	1062	2,5
Rudzātu pagasts	1062	2,5
Jersikas pagasts	1042	2,4
Pelēču pagasts	973	2,2
Rožkalnu pagasts	962	2,2
Aizkalnes pagasts	801	1,8
Sijukalna pagasts	791	1,8
Vārkavas pagasts	778	1,8
Sutru pagasts	761	1,7
Silajāņu pagasts	671	1,5
Kopā	22234	52,40
Līvāni	10982	25,88
Preiļi	9213	21,71
Kopā	20195	47,59
Rajonā kopā —	42429	

APSVEIKUMS

Lai Jaunais gads nes tikai saules dienas,
Lai saltas tumsas dienas nav nevienas.
Lai spēka daudz, lai viss, ko darāt, sokas.
Lai nepagurst nekad jums sirds un rokas.
Rušonas pagasta iedzīvotājiem novēlam gaišu noskaņu Ziemassvēkos un cerību piepildījumu Jaunajā, 1998. gadā!
Rušonas pagasta padome

PATEICĪBA

Sīrsnīgs paldies visiem tiem, kas bija kopā ar mums grūtajā brīdī, Viktoru Božko mūžībā izvadot.
Piederīgie

Pārdod

Opel Ascona, 1984. g. Tālr. 21248;
Volkswagen Santana, tikko no Vācijas. Tālr. 21037;
VAZ-2101. Tālr. 23767 vakaros;
T-40 pakaļējos diskus. Tālr. 37585;
jaunus ledusskapjus «Snaige». Piegāde. Tālr. 21268;
jgrūnu teli. Tālr. 32289.

Pērk

aunu vai lietotu piekabi «Zubrjonok». Tālr. 23392;
kūstmēslu transportiera lielā reduktora velkošās zvaigznītes un plāksniņu transportiera ķēdi. Tālr. 42064.

Dažādi

Vajadzīgs liellopu pieņēmējs — mērītājs. Tālr. 55658.

Par labākajām cenām pērk un pārdod privatizācijas sertifikātus Preiļu pilsētas domē, tālr. 21075; Raiņa bulv. 15, tālr. 23029; Līvānos, Stacijas ielā 1 (bijušais pakalpojumu kombināts), tālr. 44228 dienā, 41221 vakarā.

Iepērk lopus dzīvsvārā: govīs, bullus, cūkas, aitas. Izbrauc uz mājām. Samaksa tūlītēja. Noformē subsidijas.
Tālr. Preiļos 21706, Daugavpilī 8-253-53480, 34420.

Darbu sācis lietotu importa apģērbu veikals Preiļos, Talsu ielā 1-1 (pretī viesnīcai). Strādā darbdienās no plkst. 9.00 līdz 17.30, sestdienās no plkst. 9.00 līdz 15.00.

LĪDZJŪTĪBAS

Īss, tik īss ir dzīvības sprīdis,
Tuvi ir kopā šūpulis, kaps...
Izsakām līdzjūtību mūsu kolēģa Vilmāra RUBĪNA piederīgajiem sakarā ar viņa pārāgro aiziešanu smiltainē.
Preiļu 1. pamatskola

Visskumjākajā dzīves brīdī dalām bēdu smagumu un izsakām patiesu līdzjūtību Vilmāra RUBĪNA tuviniekiem.
Salas pamatskolas kolektīvs

Un tā tu aizgāji,
Tā pēkšņi un pavisam,
Un lūpas mēmi kliez —
Par agru, ai, par agru.
Z.Purvs
Skumju brīdī esam kopā ar Elvīru, no BRĀĻA atvadoties.
Pelēču skolas kolektīvs

Nogrīma saule, apdzisa zvaigznes,
Norīma vēji, aplūsa sirds.
E.Plaudis
Sērojam kopā ar Jānīti, TĒTI mūžībā pavadot.
3. grupiņas vecāki un audzinātājas

Dzīve tik strauji kā pavasars rit,
Pēkšņi viens mirklis — un pazūd viss.
Izsakām dziļu līdzjūtību skolotājai Lolītai Rubīnei, DZĪVESBIEDRU traģiski zaudējot.
Preiļu 1. pamatskolas 2.c klases audzēkņi un vecāki

...Tajās lapās,
ko mūžības vēji nu šķirsta,
paliek cilvēka mūžs.
Izsakām līdzjūtību Vladislavam Veigulim sakarā ar BRĀĻA nāvi.
Preiļu ETR kolektīvs

Mātes mīlestības zelts
Staros visam mūžam pāri...
Izsakām līdzjūtību Olgai Dubovskai, no MĀTES atvadoties.
Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs